

493310

local.

SEP. 1977

UNIUNEA OFIȚERILOR DE REZERVĂ
SECȚIA BIHOR
SUB INALTUL PATRONAJ AL M. S. REGELUI

BULETINUL No. 3.

Sediul Secției U. O. R. Bihor la Cercul
 Militar-Civil Căminul Regele Ferdinand

CONȚINUTUL:

Victor G. Cadere : In jurul congresului general U. O. R.	3
George Bota : Dezarmarea	6
A. Petrowsky : Lupta de întâlnire	9
Ion Buzdugan : Răzeșul	17
Maior C. Gorgos : Cu prilejul ultimelor concentrări ale ofițerilor de rezervă	18
* * * Reorganizarea armatei franceze	22
Volbură Poiană-Năsturaș : Românca	24
Const. Ghimpu : Congresul U. O. R. la Iași	25
Volbură Poiană-Năsturaș : Plutașii	26
George Bota : Fabula dezarmării	27
* * * Constituirea Legiunii Române	29
* * * Adunarea gen. anuală a Secției U. O. R. Bihor	31
M. Chioveanu : Noul Comandant al Div. 17 Infanterie	36
Informațiuni	38

COMITETUL

Secției U. O. R. Bihor ales în adunarea
generală din 10 Aprilie 1927.

Președinte :

Victor G. CADERE Profesor Universitar

Vice-Președinți :

Iulian PETER Inspector General Administrativ
Iosif STOIANOVICI Inginer C. F. — Oradea

Casier :

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Romulus ROMAN Casierul Băncii Naționale

Secretar :

Gheorghe CĂPITANU funcționar Prefectura Județ

Cenzori :

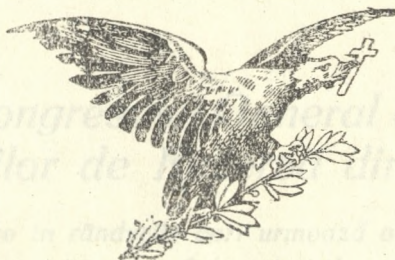
Gheorghe LUPANCEA subdirector Banca Generală
Dr. Neculai TATU Consilier Comunal
Constantin URBEANU Administrator Financiar

Membrii în Comitet :

Bogdan IONESCU Profesor Universitar; **Căpitan Vasile ȘIMON**; **N. FELDURIAN** prim notar; **Ștefan POP** funcționar de bancă; **Maximilian LASLĂU** funcționar la Primărie; **Victor STĂNESCU** grefier la Curtea de Apel;
Marin CHIOVEANU ziarist.

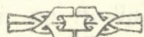
UNIUNEA OFIȚERILOR DE REZERVĂ
SECȚIA BIHOR
SUB INALTUL PATRONAJ AL M. S. REGELUI

BULETINUL

BCU Cluj / Central University Library Cluj

No. 3.

SEDIUL SECȚIEI U. O. R. BIHOR LA CERCUL
MILITAR-CIVIL CALEA REGELE FERDINAND

ORADEA.

TIPOGRAFIA ȘI LIBRĂRIA ROMĂNEASCĂ S. A.

1927.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In jurul Congresului General al Uniunii Ofițerilor de Rezervă din 1927

Nu voi face în rândurile cari urmează o dare de seamă a congresului; aceasta o vor întocmi mai amănunțit birourile respective. Voi încerca numai să desprind câteva învățăminte, să rețin câteva observații generale pe cari le socot necesare pentru o mai bună îndrumare a treburilor U. O. R.

Este cert că Uniunea a făcut progrese mari sub conducerea d-lui General Rujinski — președintele ei — și faptul cel mai important este că începând din anul acesta U. O. R. se află sub înaltul patronaj al M. S. Regelui, care a finit ca prin prezența și înalta sa protecțiune să impue tuturor considerația care trebuie dată în Stat Corpului Ofițerilor de Rezervă.

Dar să nu ascundem ce ne lipsește; căci odată mai mult la ultimul Congres general s'a dovedit lipsă de cohesiune, influențe secundare cu caracter personal, dibuire în scopurile U. O. R. și în alegerea mijloacelor de acțiune, cauze mari și mai mici cari sunt cu totul dăunătoare prestigiului și considerației, care merită și trebuie să le aibă U. O. R.

Drept este că din partea Ministerului de războiu s'a trimis un reprezentant în persoana d-lui Colonel Negreanu, un prieten al ofițerilor de rezervă, și că printre asistenții la Congres au fost și Doamnele Cantacuzino și Anastasiu reprezentante ale Secției feminine-române a F. I. D. A. C-ului precum și d-l prof. Marin Ștefănescu președintele Asoc. „Cultul Patriei“.

Dar autoritatea morală a Corpului ofițerilor de rezervă ar trebui să transforme congresul lor anual într'o mare manifestare națională, care să grupeze și să adune la oaltă pe toți ofițerii de rezervă ca și pe reprezentanții tuturor autorităților și ai celorlalte asociații de foști luptători.

Așa se face în Franța, unde la congresele ofițerilor de rezervă iau parte oficială autoritățile și mareșalii Franței!..

Numai atunci desideratele drepte și bine chibzuite ale ofițerilor de rezervă ar fi cunoscute și îndeplinite: atunci primirea camarazilor aliați din F. I. D. A. C. n'ar mai fi discutată și ignorată; atunci ochii tuturor ar fi natural îndreptați spre U. O. R. ca spre un adevărat izvor de energie națională!

Dar pentru a încheia această energie, rolul comitetului central așa după cum este prescris în statute nu corespunde situației... căci nu prin cei 30 de distinși camarazi, cari se adună de câteva ori pe an — se poate realiza încheierea Uniunii, ci mai vârtos prin activitatea personală și energia neobosită a Președintelui, înconjurat de un restrâns comitet executiv, — și secundat de toți președinții de secții; Președintele Uniunii trebuie să viziteze secțiile căci adevărata viață a Uniunii nu stă în Comitetul Central, ci în organizarea solidă a subcentrelor județene; acolo este tăria Uniunii; cu cât vom avea mai multe secții bine organizate — cum și avem câteva exemple admirabile, — cu atât forța Uniunii va crește.

Secțiile trebuie să grupeze cât mai mulți camarazi, cari să participe în grupe compacte la viitorul congres al U. O. R. la Chișinău.

Sunt bucuros că viitoarele congrese ale Uniunii vor avea loc pe rând în orașele de frontieră, pentru că asemenea manifestațiuni sunt menite se arate tuturor acelor cari ne dușmănesc înăuntru și în afară că există o conștiință națională românească care veghiază neadormită la întărirea Patriei.

Nu pentru o ideologie rășboinică ne strângem la oaltă, ci pentru ca solidarizându-ne să fim gata de apărare cu toată bărbăția.

Pentru congresele U. O. R., Ministerul de Rășboiu să dea foi de transport colective, căci adunându-ne odată pe an noi, ofițerii de rezervă ne facem prin aceasta datoria de apărători ai neamului în timp de pace.

Și mai exprim franc — o nădejde: — că măcar acum, când U. O. R. se află sub înaltul patronaj la M. S. Regelui, ofițerii de rezervă proveniți din activitate vor înțelege datoria lor atât din respectul pe care toți îl avem față de Marele nostru Comandant cât și din spirit de sinceră dragoste camaraderească față de ofițerii de rezervă cari deși poate simpli

plugari sau modești profesori de universitate și-au făcut cu prisosință datoria de ostași, pentruca părăsind orice îndemn la discordie, să vină toți sub steagul U. O. R. Să nu se teamă că dreptele lor revendicări profesionale vor fi lăsate în uitare; din contră le înțelegem nevoile și vom pune toți energia noastră comună pentru a ajunge la rezultate, cu mai mult succes, căci unirea tuturor este forța noastră.

Camarazii proveniți din activitate să recunoască prietenește și camaraderește că viața civilă are și ea „gradele ei”, cari sunt și ele câștigate cu mari greutate și muncă încordată.

Încă un cuvânt, pentru a încheia, — și la acest congres general s'a trecut prea ușor peste partea „profesională” a ofițerului de rezervă; să nu se piardă din vedere rolul ce-l putem avea și metodele mereu înnoite ale armatei moderne.

Răspunderea, ce ne poate cădea pe umeri într'o zi ne impune datoria de a ne ocupa și de instrucția noastră. Trebuie dar găsit sistemul, după care — fără a stânjeni ocupațiile lor civile — ofițerii de rezervă să fie fiinși la curent cu știința militară a armeei lor.

Reprezentantul Ministerului de Război a schițat un plan; ideea trebuie dezvoltată și urmărită prin Uniune, și în această privință am putea lua exemplul pacificei noastre prietene: Franța.

Noi începem cu numărul de față a ne ocupa și de această latură a intereselor ofițerului de rezervă.

* * *

Greutățile cari se deschid înaintea noastră sunt încă mari, dar nimănui nu-i este îngăduit a ceda sau a da înapoi.

Este sigur că U. O. R. se întărește; înflorirea ei atârână de convingerea și dragostea fiecărui dintre noi, pentru opera ce avem de îndeplinit în comun.

Victor G. Cadere.

Dezarmarea!

În atmosfera lumii de azi plutește mai mult ca oricând eterna formulă a blândului Crist: „*Pace vouă.*“ Totuși nicio dată lumea nu a fost plină de mai multă ură, de mai mare dușmănie ca în zilele noastre. I-a fost dat sufletului omenesc să atingă în același timp amândouă culmile: a bunătații și a răutății. Se pare că ele se condiționează una pe alta și că dela scăderea sau ridicarea uneia, urmează scăderea sau ridicarea celeilalte. Cele două antiteze ale lumii sunt în funcțiune una de alta. Să fie pare ultima fază de eliminare a răului din lume, sau ne găsim la una din nesfârșitele etape ale luptei eterne dintre bine și rău?!

E așa de greu de răspuns la întrebări cari privesc procesele sufletului omenesc, mai ales în forma lui colectivă. Căci dacă în lumea fizică relativitatea este formula *absolută* a realității, cu atât mai mult în lumea sufletească nu putem vorbi decât de relativitate.

În orice caz putem spune ce este azi, dacă nu putem prevedea ce va fi mâine. Și dacă sforțarea nobilă a sufletelor omenesii este primul factor de progres al lumii; dacă garanția triumfului binelui ne-o dau idealurile mari pe cari generațiile prezente le aruncă pe cerul viitorului, tot atât de însemnat lucru este să ne muncim, să ne încapășinăm a păstra terenul câștigat până acuma. Dacă nu putem garanta și nici prevedea cu toată siguranța ziua de mâine, putem totuși să făurim ziua de azi și aceasta ar fi deocamdată deajuns. Căci pe ziua de azi își zămislește începuturile ziua de mâine.

Admirăm și aderăm cu toată sinceritatea ca popor civilizat la toate încercările de pace, de înfrățire, de înțelegere între popoare. Dar suntem datori să privim și în sufletele celor ce sunt alături de noi și să ne luăm toate măsurile, nu ca să strivim pe cineva, ci ca să asigurăm tocmai triumful păcii. Că va fi odată, cândva, o pace; că lumea va dezarma odată, mai curând sau mai târziu, sunt lucruri dorite și de noi cu toată sinceritatea și sunt idealuri cari ne încălzesc poafe mai mult ca pe oricine.

Dar până atunci să ne uităm la ceace este în jurul nostru și să împreunăăm cu multă cumpănire idealul cu realitatea.

Idealul cere pace ; realitatea pregătește războiu. În timp ce îngerii zboară în stoluri cu ramuri de măslini, dracii împletesc lațuri, amestecă burueni otrăvitoare și sapă, morminte. Așa a vrut Dumnezeu ca din lupta antitezelor să iasă progresul; de aceea a lăsat și îngeri și draci.

Ceace putem face însă spre a fi la înălțimea marilor idealuri, ar fi ca să nu trecem în tabăra dracilor, ci să fim alături de îngeri. Această însă nu ne îndreptățește să fim indiferenți de ceace vor face agenții satanei. *Și iată. motivul nostru de înarmare.*

Înlocuind alegoria cu realitatea, să ne dăm dar seama de împrejurările actuale în care trăește neamul nostru și să nu ne îmbătăm nici de zădărnicia unor visuri și nici să ne temem de neizbânda binelui.

Dacă am prinde în câteva aruncături de penel înfățișarea actuală a lumii în care trăim, iată chipul care ne-ar zugrăvi realitatea :

Un popor născut și urmaș al unei civilizații antice, care douăzeci de veacuri s'a străduit să scape cu fața curată de amenințările satanei. Un popor care cu crucea în frunte și la adăpostul aceleași cruci a vărsat atât sânge cât i s'a cerut; a dat atâția eroi cât nici nu se bănuia că ar putea da; un neam cu rădăcini eterne în pământul pe care atâtea neamuri rălăcitoare l-au râvnit; o țară care și-a scuturat cu uriașă și îndelungă zbuciumare lanțurile aduse de soartă și care *abia azi începe să-și trăiască întreaga ei viață*; un popor triumfător al celor douăzeci de veacuri de încercare și care azi mai bine ca oricine înțelege nobila încercare de înfrățire a lumii, dar care popor azi este aruncat în mijlocul celui mai grozav iad, în clocolirea cea mai ne bună de dușmănie. Lanțurile s'au sfărâmat, dar dușmanii zângănesc alte lanțuri și strâng în dinți alte arme mult mai veninoase. Și dacă de ochii lumii celei nobile în aspirațiuni se mai întinde și câte o mână prietenească și ni se mai aruncă și surăsuri de iubire, în același timp pumnalele sunt strânse tot de mai multe mâini și veninul, sporește în tot mai multe inimi. Mâna preotului lor se întinde ca să ascundă mai bine gândul răzbunării; pana scriitorului lor cântă imnul înfrățirii și al păcei eterne, ca să acopere arsenalul pregătitor de arme nebănuite. Și în timp ce noi ne încălzim la aceeași flacăară curată a iubirei în care ne-a încălzit biserica lui Crist; în timp ce sufletul ne îndeamnă să întindem mâini curate și cari nu ascund nimic, decât sufletul cel mai bogat în aspirații, ei, dușmanii interni și externi, ascunși în cea mai nerușinată și mișelească hipocrizie, se înarmează. Lumii din Apus ei întind ramura măslinului, în timp ce inimile lor se înegresc tot mai mult, fiindcă unii ar avea ceva de răzbanat, iar alții ceva de câștigat.

Incât te întrebi: nu este oare ridicol să arunci armele tocmai când ai mai mare nevoie de ele? Nu e criminal să de-

zertezi de la postul tău din lupta pentru triumful frăției și al iubirei de oameni tocmai când ele sunt mai amenințate?

Dezarmare! Ce vis frumos, dar cât de amăgitor pentru neamul nostru și pentru omenire chiar! Franța, Anglia și toată lumea care numai de gânduri războinice nu pot fi bănuite, azi își dau seama de marea greșală ce au făcut-o de s'au lăsat păcălite de hipocrizia tulburătorilor de pace. Iar noi, cari îi cunoaștem mai bine, suntem răspunzători față de cele douăzeci de veacuri de sacrificii ale unui neam și suntem răspunzători față de pacea pe care lumea civilizată o dorește atât de mult. Nu ne înarmăm ca să robim, nici ca să distrugem, ci ne înarmăm ca să garantăm neamului nostru viața pe care și-a croit-o cu atâtă trudă și șă să garantăm lumii civilizate că barbarii asiatici nu vor mai culea mișca. Noi purtăm în aceeași mână, în văzul lumii întregi pi ramura de măslin și sabia, căci am înțeles să împăcăm idealul cu realitatea. Iar dacă lângă noi vecinii sunt cuprinși de frigurile înarmării, să o știe: că România azi mai mult ca oricând este *înarmată*, căci fiecare Român e un soldat al păcei și al dreptății.

George Bota
ofiter aviator de rezervă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lupta de întâlnire

În ziarul „Universul“ din 10 Martie a. c. a apărut un foarte interesant articol „Lacunele structurii organice a diviziei de infanterie română“ care ocupându-se de situația geografică-strategică a României trăgea concluziuni importante, cari impun a se da o deosebită atențiune organelor de recunoaștere ale unităților operative și serviciilor de stat major. Precizându-se cum ar trebui organizată *unitatea operativă* înzestrată cu diverse *organe tehnice*, căutând o organizație elastică, cu o largă libertate de acțiune dar asigurându-se și influența comandamentului superior asupra luptei alături de deciziunea comandantului ei, — ca un imperativ categoric, — în acel articol se definește *forma clasică a unei divizii independente*.

Alături însă de tehnica și organizația trupelor — „scheletul națiunii înarmate“, există încă un element de seamă prin care putem aprecia modul de conducere al operațiunilor militare în timpul deslănțuirii războiului, în timpul celor dintâiu angajări cu inamicul, pe frontul strategic; acest element este celiace obicinu-m a numi „*doctrina militară*“ aflată în regulamentele și literatura militară a oricărei armate.

Care este doctrina militară a popoarelor cu cari poate vom avea odată angajări la granițele României Mari?

* * *

Războiul din 1866 între Prusia și Austro-Ungaria a dovedit cu prisosință „*demodarea*“ tacticei vechi și înfrângerea generalului prusian von Schlichting comandantul unei divizii, la Kapellenberg, confirmă afirmația și impun sancțiunile neaplicării noilor metode de luptă ca corolar al desvöllării tehnice militare. Înfrângerea numitului general l-a transformat mai târziu în doctrinar militar, demonstrând în regulamentele elaborate că există de fapt o *luptă specială de întâlnire* ce poate avea o covârșitoare influență asupra sfârșitului însăși al operațiunilor campaniei întregi...

Noțiunea „*luptei de întâlnire*“ o găsim apoi în literatura militară rusească și bulgară și evenimentele petrecute pe câmpul de luptă în 1913 la Kirkilisse precum și în timpul războiului mondial privind succesele militare rusești contra armatelor austriace

cași dezastrul rus dela lacurile mazuriene, alături de renumita operațiune germană sfârșită prin *stabilizarea* războiului pe frontul occidental, arată că 'n operațiunile militare ale unui războiu modern *lupta de întâlnire* este un element esențial al victoriei!

Și dacă este așa, din ce constă ea, cari sunt caracteristicile ei speciale pentru o clasificare teoretică în doctrina militară? Răspunsul ni-l dă ușor celebra exclamație a lui Xenofont: „*a păstra întotdeauna libertatea de acțiune!*” concretizată în trei ipoteze: 1. eu, sunt mai tare, inamicul meu mai slab, ceiace o și recunoaște; pentru mine lupta va fi *ofensivă* pentru el *defensivă*. 2. eu, sunt slab, recunosc; eu voi lupta defensiv, el ofensiv. 3. ambii suntem tari; consecința logică va fi *luptă de întâlnire* în care ne vom disputa pe viață și pe moarte „*libertatea de acțiune*” pentru a ne impune reciproc, voința... d'a fi unul, învingătorul!

Războiul mondial cași cel civil din Rusia ne oferă zeci de exemple în acest sens și principiul de mai sus îl găsim oglindit în diferite studii militare cum sunt cele *Cinci Directive* ale mareșalului Ojama cași 'n operațiunile lui Kuropatkin la Șahe. Învățămintele cași consecințele principiului sunt concludente privind d'asemenea operațiunile lui Hindenburg la Tannenberg, lupta de întâlnire a armatei a II-a rusă comandată de *generalul* Samsonoff, operațiunile *generalului* austriac Schemua în direcția Brest-Litowsk-ului, desfășurarea luptei pe frontul strategic Lublin-Holm, operațiunile victorioase ale generalilor. Brussilof și Ruzsky în Galiția orientală. Toate au prin excelență caracteristicile luptei de întâlnire și ne dau măsura înțelegerii acestei noțiuni, atât când e vorba de angajarea marilor unități cât și a celor mai mici ale unor armate moderne.

* * *

Ca rezultat al studiilor făcute, în urma războaelor din 1859 1866 și 1871, Generalul Von Schlichting a ajuns la concluzia, că în caz când nu se prevede un atac al unei poziții stabile, întărite prin lucrări tehnice, desfășurarea trupelor din coloana de marș trebuie să se execute cât se poate mai în grabă și că trecerea din formația de înaintare la dispozitivul de luptă cere o urgență extrem de pronunțată.

Această concluzie Generalul prusac a luat-o ca temelie, în privința denumirilor tactice.

Doctrina militară rusă în această privință ne lămurește că: „lupta de întâlnire e o luptă, ce se începe atunci când, intenționat sau din întâmplare, ambii vrăjmași, executând marșul de înaintare se ciocnesc. În eventualitatea unui asemenea caz, comandamentele vrăjmașe au a se ocupa cu soluționarea următoarelor trei teme:

1. păstrarea libertății de acțiune prin aplicarea metodelor ofensive, sau, a sustrage acțiunea din mâna adversarului;

2. de a nu-i lăsa timp pentru exploatarea avantajilor metodelor defensive;

3. de a împiedeca toate încercările inamicului ca să recâştige libertatea acţiunii, adică de a trece din nou la ofensivă.

În aceste împrejurări reţinem că toate acţiunile taberilor adverse au un caracter extrem de urgent, desfăşurarea coloanei, compunerea dispozitivului de luptă cerând cea mai mare iuţeală.

Iată deci trăsătura caracteristică a unei asemenea ciocniri.

Şi acum să ne închipuim o divizie de infanterie, înzestrată cu tot materialul tehnic prevăzut în citatul articol; ea înaintează în coloană de marş (schema No. 1), având în vedere posibilitatea unei ciocniri cu inamicul, care se află tot în marşul de înaintare.

Ştim că deciziunea comandantului privitoare la executarea unei lupte este strâns legată de situaţia terenului pe care are să lucreze oşlirea, de anotimp, de forţele sale caşi de mişcările adversarului.

Deasemenea deciziunea lui nu poate să iasă din limitele prescrise de comandamentul superior, iar pentru adunarea informaţiunilor asupra inamicului şi terenului comandamentul diviziei are la dispoziţie „detaşamentul de recunoaştere“ şi probabil, ceva din forţele aviaţiei.

— Să examinăm deci rolul acestor două arme, pe cari le dă organizaţiunea unei divizii la îndemâna comandantului.

Desvoltarea tehnicii moderne în ultimele decenii dovedeşte că aparatele de sbor, pot nu numai să deservească serviciile informative şi cele de legătură, dar în multe ocaziuni pot aduce şi deciziunea luptei. De aci posibilitatea evidentă ca unitatea divizionară să fie prevăzută cu aparate ce pot servi minunat la nevoi operative, căci exploatănd avantajii ca viteza, radio-telegrafia, fotografia, etc. *escadrilele de recunoaştere*, protejate de cele de bombardament, la începutul războiului viitor vor căuta desigur deciziunea în văzduh!

Chestiuni ca: „Studiaţi mai amănunţit gruparea inamicului“, „Notaţi până la cari puncte pe hartă au ajuns coloanele vrăjmaşe“, „Cum sunt şi în ce direcţie se îndreaptă flancgardenle“, „Unde sunt spitale şi cum sunt plasate părţile sedentare“, „Bombardaţi depozitele de munţii mobile, imobile, aflate în vagoane, sau încărcate în vehicule“, sunt teme ce pot să fie date la unul sau mai multe avioane puse sub ordinele diviziei, şi astfel ofiţeri anume informaţi în amănuntele situaţiei generale în câteva zeci de minute pot aduce la cunoştinţa comandantului lor cele mai preţioase informaţiuni asupra inamicului deci tot atâtea posibilităţi de a-şi asigura superioritatea şi şansele victoriei de mai târziu! . . .

În această privinţă este caracteristic exemplul Generalului Slascioff comandantul trupelor albe din Crimeia care a distrus cu câteva avioane detaşamentele de cavalerie roşie comuniste de sub comanda tov-ului Jloba, un fost vagmistru în armata ţarului.

Cât despre detașamentul de recunoaștere al unei divizii, compus, din 2 escadroane vom spune că rolul lui când este susținut și cu elemente tehnice de luptă — companii de bicicliști, motomitrăliere, automobile blindate, — nu se mărginește numai la dobândirea informațiilor asupra inamicului și terenului, prin tot felul de mijloace, dar în așteptarea unei ciocniri modesta cavalerie poate să primească și ordinul de a păstra terenul deja câștigat, până la sosirea avangardei diviziei, asigurând comandamentului „timpul și spațiul“ necesar.

Și astfel ciocnirea detașamentului de recunoaștere cu inamicul este momentul când comandamentul poate să primească știrile precise despre posibilitatea unei lupte de întâlnire, și după datele informative deja comunicate de comandamentul superior, dela aviație și agenți speciali, el are suficiente elemente pentru a decide unde și în ce formațiune poate să întâlnească pe inamic.

Angajând lupta într'o situație neclarificată, comandantul nu are timp și posibilitatea de a stabili precis situația inamicului, dar luându-și inima în dinți, poate să compună planul său de luptă, având în vedere terenul și tot ce se prezintă ca precis despre situația adversarului.

Executând acest plan, comandantul dictează inamicului voința sa.

Trimțând înainte pe linia de apărare tot materialul tehnic mobil, aflat la dispoziția lui, pentru susținerea detașamentului de recunoaștere, comandantul va da noi teme speciale ofițerului de cavalerie care conduce serviciul de cules informațiuni înaintea coloanei.

Cari teme se prezintă ca posibile spre rezolvire pentru detașamentul compus din 2 escadron, din care cel puțin 3 plutoane sunt deja angajate?

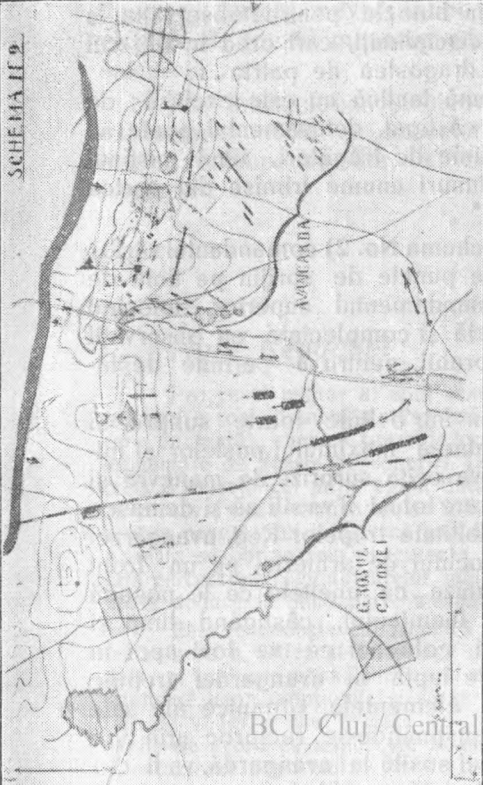
1. Unde se prezintă inamicul în formațiuni mai compacte?
2. Până la cari anume puncte însemnate pe hartă au ajuns coloanele vrăjmașe?
3. Cât sunt de tari coloanele, ce lungime au?
4. Are inamicul flancgarde și unde sunt?
5. Cum este grupată artileria inamicului?
6. Unde sunt mase de infanterie inamică și unde înaintează ea mai pronunțat?

Rezolvirea favorabilă a acestor teme, cere, o activitate intensă, prezență de spirit, pricepere și pregătire încă din timpul de pace.

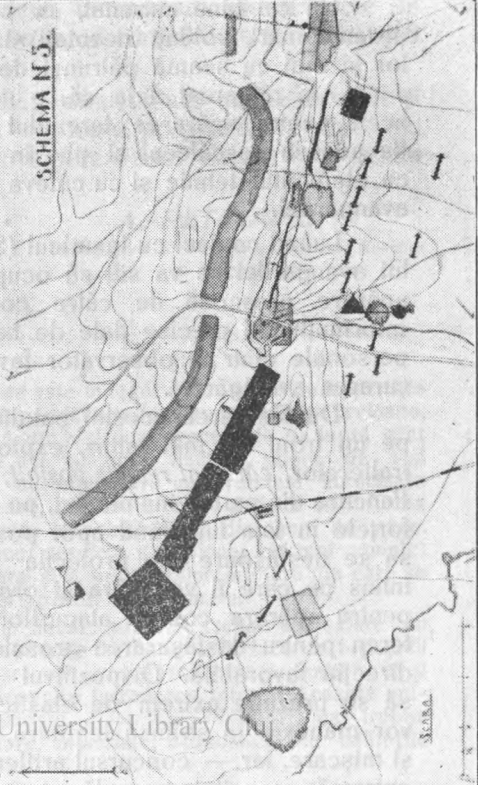
Comandantul unei patrule de recunoaștere călare nu trebuie și nu poate uita că servește o mare cauză de a cărei rezolvire favorabilă depinde nu numai soarta lui, ci, și soarta întregului popor al său!

Ce posibilități sunt la dispoziția celui pus în asemenea situație?

SCHEMA N. 9.

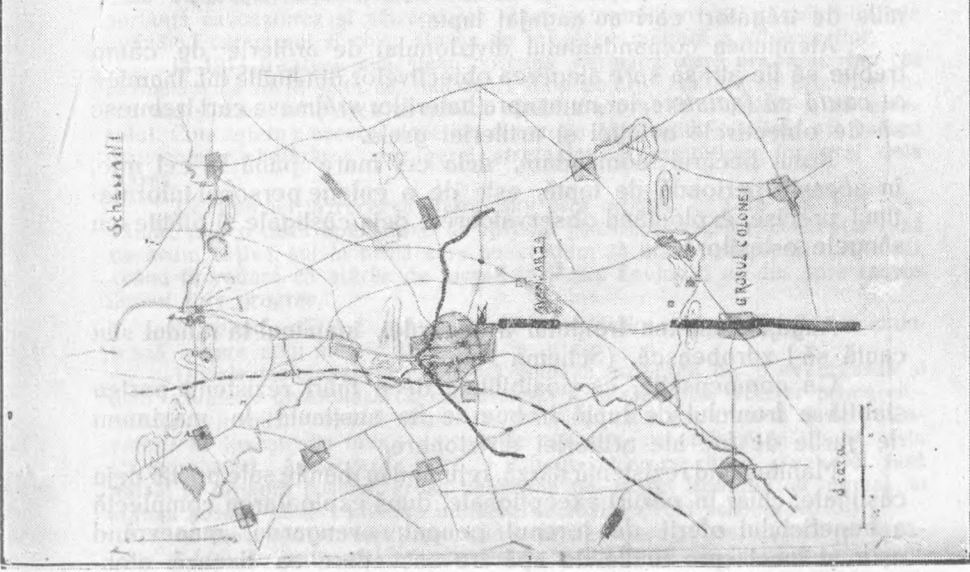

SCHEMA N. 5.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SCHEMA N. 11.

Un cal bine antrenat, un bun binoclu pentru observația la distanțe mari, soldați devotați și disciplinați, cari cred în ofițerul lor și mai cu seamă pătruși de dragostea de patrie . . .

Am remarcat deja că, o temă tactică nu este exclusă; de aceea pentru apărarea terenului câștigat, detașamentul poate să fie adesea descălecat și pus în linie de trăgători, fiind susținut cu elementul tehnic și cu câteva tunuri anume trimise din partea avangardei.

Luând contact cu inamicul (Schema No. 2) comandantul vârfului avangardei se va sili să ocupe puncte de sprijin pe linia de apărare prescrisă de către comandamentul superior, folosind informațiunile precise date de hartă și completate cu observații personale dintr'un observator favorabil, pentru a permite desfășurarea avantgărzii.

Desfășurarea acestui batalion într'o linie foarte subțire, și pe un front cât mai întins, exploatarea maximului puștelor și mitralierelor, *cât mai repede posibil*, va evita surprize de manevră și flancare din partea inamicului, pe care totuși îl va sili să-și demasce forțele în fața lui, dând apoi posibilitate trupelor Reg. avangărzii să se desfășoare sub protecția focului de artilerie, pe un front întins pe care îl va apăra și organiza cu uneltele ce le posedă pentru apărare contra atacurilor inamicului, câștigând timp și teren pentru desfășurarea grosului coloanei ce va lovi apoi în direcția favorabilă. Dispozitivul de luptă al avangardei trebuie să se prezinte extrem de elastic, elementele organice ale sale vor manevra în strânsă legătură, susținându-se reciproc prin foc și mișcare, iar — concursul artileriei sosită la avangardă, va fi d'o extremă necesitate morală și materială, ea fiind aproape de liniile de trăgători cari au angajat lupta.

Atențiunea comandantului divizionului de artilerie de câmp trebuie să fie atrasă spre alegerea obiectivelor din liniile inf. inamice *ce caută să înainteze*, iar nu asupra bateriilor vrăjmase cari trebuiesc să fie obiectivele aviației și artileriei grele.

Rolul fiecărui comandant, dela cel mare până la cel mic, în această perioadă de luptă, este de a culege personal informațiuni precise, exploatănd observatoarele deja câștigate și plăite cu sângele ostașilor!

Angajat înaintea frontului avangardei, inamicul la rândul său caută să-l zdrobească. (Schema No. 3).

Ca compensație, ca posibilitate de a mări rezistența partea stabilă a frontului de luptă trebuie se fie susținută la maximum de gurile de foc ale artileriei divizionare.

Manifestând rezistență dâră, reținând în mâinile sale poziții deja câștigate, chiar în cazuri excepționale, după exploatarea completă a beneficiului oferit de terenul ocupat, avangarda, manevrând ușor și încet spre liniile de apărare secundare ea fixează aten-

ființa și forțele adversarului, care în curând vor fi luate în cleștele de foc al manevrei rezervelor și zdrobirea inamicului va fi asigurată . . .

Pus între ciocan și nicovală, inamicul are se fie zdrobit și exploatarea victoriei executată cu toate posibilitățile, aduce nu numai recompense dar, și convingerea unei datorii pe deplin împlinite!

A. PETROWSKY

*Fost Șef de Stat Major al Legiunii Române
din Siberia.*

Nota Redacției

Progresul militar al unei armate este în legătură cu toate descoperirile mai noi în toate domeniile științei militare, tehnice (armament, muniții, avioane, care de luptă), chimice (gaze de luptă etc.) și deci procedeele de luptă sunt influențate de aceste descoperiri. De aci tendința fiecărui popor de a-și crea o armată cel puțin egală dacă nu superioară cu armatele învecinate cu care va avea cândva să se măsoare, precum și nevoia de a se informa asupra progresului militar al popoarelor învecinate încă din timp de pace. Aceasta se obține prin executarea unui serviciu de spionaj cât mai complet prin cercetarea regulamentelor militare și a publicațiilor militare din care se poate deduce în bună parte starea și spiritul unei armate.

Este în deosebire cunoscut că în fiecare armată trebuie să existe un fel unic de a vedea și-a înțelege chestiunile militare, care face ca toți șefii dela cel mai mic până la cel mai mare „să vorbească aceeași limbă” să-și înțeleagă ușor intențiunile și să se desvolte încrederea între ei. Această unitate de vederi a unei armate se numește „Doctrină Militară”, ea trebuie să fie de acord cu mijloacele financiare, materiale, economice, cu calitățile și caracterul poporului.

Pentru orice popor care vrea să trăiască, este de cea mai mare importanță cunoașterea și pătrunderea doctrinelor militare ale vecinilor lui, ele oglindind caracterul și chiar starea de pregătire militară a adversarilor.

În 1914 francezii cunoșteau doctrina germană care era atac bruscat cu maxim de forțe și în cel mai scurt timp pentru înlăturarea primelor rezistențe și apoi înaintarea năvalnică până la zdrobirea completă a adversarului. Cunoașterea acestei doctrine a permis Mareșalului Joffre, eșalonarea rezistențelor, hotărârea retragerii strategice și pregătirea loviturii dela Marna.

Lt. Colonel în rezervă Petrowsky prin articolul său de mai sus desvăluie, prin o mică operațiune de războiu pe care o expune, concepția rusă de acum câțiva ani în urmă care nu credem să mai fi progresat până azi, având în vedere că stările de lucruri în Rusia Sovietică au dus spre regres iar nu spre progres.

În esență ofițerul expune lupta de întâlnire a unei divizii care înaintează asupra unui inamic aflat și el în marș

Divizia înaintează în o singură coloană acoperită de o avantgardă și de o cavalerie divizionară (2 escadroane). Din ciocnirea acestor prime elemente cu inamicul rezultă „lupta de întâlnire” care se rezolvă astfel: Cavaleria se lovește de inamic la Sud de riul din schemă și înălțimile dela stânga șoselei. Avantgarda intră în acțiune chiar pe linia cavaleriei însă numai în dreapta șoselei, grosul intervine pe restul frontului și numai în stânga șoselei unde constituie unitatea de lovire (Vezi schema No. 3.)

În concepția modernă cu mijloacele de informațiune, aviație și cavalerie și față de progresul armamentului, tunuri cu bătăie lungă, operațiunile

militare se execută în mai puțin întineric ca înainte și cu mai multă prudență, *lupta de întâlnire în sensul arătat nu mai este posibilă decât între comandanți neprevăzători.*

Astăzi, spionajul oficial și neoficial, aviația de Armată, Corp de armată și Divizionară, diferiți observatori, procură destule informațiuni unui Comandament pentru ca să nu înainteze împotriva inamicului cu ochii închiși. Știrile asupra inamicului, puterea sa artileristică, utilizarea terenului, permit însă dela început unui comandant capabil să și întocmească un plan de acțiune și impun o prudență foarte mare.

Dela început, Divizia vă înainta pe mai multe coloane dozate diferit după concluziile trase din dispunerea forțelor inamicului; fiecare coloană are repartizată dela început artileria sa, marșul coloanelor este precedat de câte o avangardă (uneori cu comandă unică) cu artileria ei de avangardă, rezerva urmează divizia gravitând în partea unde se crede necesară prezența ei, întregul dispozitiv fiind precedat de cavaleria divizionară la 8—10 km cu misiunea de completare a recunoașterilor aviației divizionare trimisă și ea înainte la 15—20 km. Divizia înaintează prin salturi din poziție în poziție astfel că atât avangarda cât și grosul coloanelor să se găsească în fiecare moment pe câte o poziție de unde să poată primi în bune condiții atacul inamic sau să-i poată servi ca bază de plecare pentru atac. Acest fel da înaintare constituie marșul de apropiere, cu divizia fracționată, acoperită înainte și chiar pe flancuri (dacă este necesar) înaintând din poziție în poziție până la o linie unde s'a calculat că întâlnirea cu inamicul este foarte probabilă și care linie nu se trece de cât la ordinul special al Diviziei.

Artileria în tot timpul este gata a sprijini înaintarea infanteriei; artileria avangardei sprijină avangarda trăgând când este nevoie; parte din artileria grosului coloanelor iese din coloană, ocupă poziție pentru a fi gata a sprijini artileria avangardei; restul artileriei grosului urmează coloanele și din când în când ia locul primei părți din artileria grosului când aceasta rămâne pe poziții prea înapoiate față de înaintarea Diviziei.

Cavaleria Divizionară trimisă înainte are rol de recunoaștere și eventual de asigurarea flancurilor; după ciocnirea cu inamicul păstrează contactul până la sosirea avangardei care caută să dea peste cap rezistențele mici desfășurându-se în parte sau în totalitatea ei pe un front larg și sprijinită de artilerie, după reușită se continuă marșul. Dacă rezistența nu poate fi înfrântă artileria dela grosul coloanei aflată în poziție intervine și se face întărirea avangardei dinapoi înainte cu unități dela gros.

Față de o rezistență foarte serioasă se continuă cu întărirea avangardei și formarea dispozitivului de luptă în ideea de manevră cea mai potrivită față cu recunoașterile prin foc și luptă a frontului inamic... *Aceasta este fisionomia luptei actuale din care se vede că lupta de întâlnire din trecut care avea ca bază surpriza este astăzi transformată într'o luptă mai metodică, în care elementul de surpriză este mult înlăturat datorită mijloacelor și procedurilor de luptă modernă.*

Comparând cele expuse mai sus se poate trage o concluzie îmbucurătoare că metoda de lucru rusă este mai puțin precisă comptând încă pe posibilitatea luptelor de întâlnire.

Ca mod de executare al atacului în exemplul expus mai este de menționat că avangarda se angajează pe o parte de front (în dreapta șoselei) restul frontului determinat de cavaleie este lăsat în grija acesteia până la sosirea grosului care se angajează cu toate forțele în stânga șoselei căreia îi trebuie desigur aproape 2 ore în care inamicul poate acționa și de front și în flancul avangardei, trupa poate fi epuizată și lăsată în voia ei.

Redacția mulțumește D-lui Lt. Col. în rez. Petrowsky din fosta armată rusă pentru contribuția sa la mărirea cunoștințelor militare ale ofițerilor de rezervă români, prin articolul ce a binevoit să trimită spre publicare revistei noastre.

Răzeșul

*Eu dela Ștefan Vodă am vechiu hrisov domnesc,
Ce mă 'ntărește pururi stăpân peste moșie:
Dar azi — un brâu de glie — e 'ntreaga răzeșie —
Un petec dintr'o țară — e tot ce stăpânesc!*...

*Sărmană jighiuță subfire ca o gearbă!
De vreau să-mi pasc o vită — duc vita de dârloagă,
Ca nu cumva Joeana, flămândă de pârloagă,
De la vecini, din brazdă, să rup 'un fir de iarbă...*

*In brazda ta de samân — porumb sau bob de grâu:
Când seceta te arde, când ploii te bat cu grindeni,
Vezi pâlcuri de paragini se 'ntind de pretutindeni
Și pălămida-ți crește, în voie, pân' la brâu...*

*Cernită jighiuță, cât o curea de 'ngustă,
Te-au năpădit scaeșii cu volburi și ferigă,
Robesc o vară 'ntreagă și n'am de-o mămăligă,
Iar de ai rod — să-l roadă vin nouri de lăcustă...*

*Eu dela Ștefan Vodă am vechiu hrisov domnesc
Dar s'au sculat streinii, râvnind la răzeșie,
Și-au strămutat hotarul, furându-mi din moșie,
Ce mi-a fost dată mie pe veci s'o stăpânesc!*...

*De faci un pas în dreapta — te 'nfunzi în 'hat vecin,
De faci la stânga unul — de-un alt hotar te 'ncurci:
Decât câneasca-mi vieață, de rob sub jug strein,
Mai bine hoț de codru — să piei 'nălțat în furci!*

Chișinău, 1912.

ION BUZDUGAN.

Cu prilejul ultimelor concentrări ale ofițerilor de rezervă

I.

O parte din tinerii ofițeri de rezervă ai oștirea noastre au fost de curând concentrați și deci puși în situațiunea de a retrăi, un timp limitat, viața de ostaș în mijlocul camarazilor lor activi de toate armele.

A fost un fericit prilej de cunoaștere reciprocă și de îmbunătățirea și perfecționarea cunoștințelor militare în continuu progres și evoluție.

Privind în ofițerii de rezervă pe viitorii noștri colaboratori în marea masă a națiunei-armate, voi încerca să redau în cadrul unui articol, câteva spicuri din impresiunile pe cari ni le-a sugerat o activitate în comun de aproape o lună de zile.

II.

Ofițerii de rezervă prin însușirea și punctualitatea ce au arătat la prezentarea lor ca și prin zelul ce au dovedit pe timpul serviciului, au probat cu prisosință că sunt pătrunși de rolul covârșitor ce le revine în viața Armatei, instituție care în special în țara noastră constituie reazimul ei cel mai puternic. Astăzi, când din motive prea bine cunoscute, numărul ofițerilor și al reangajaților de carieră scade zi de zi, noi ofițerii activi, ne dăm seamă că reprezentăm numai un grăunte de nisip în marea masă a națiunei-armate și că ofițerii de rezervă sunt acei chemați a forma majoritatea conducătorilor de unități și subunități.

Ca atare orice ofițer de carieră a căutat să dea cu dărnicie, ofițerului de rezervă, tot fructul muncii, străduințelor și studiilor sale de specializare, astfel ca la sfârșitul concentrărilor, aceștia să-și fi putut apropia, îmbunătăți și dezvolta cunoștințele militare.

Rezultatele le putem privi cu toată încrederea. O activitate

rodnică s'a desfășurat în cazărmi și pe terenurile de aplicațiuni, ofițerii de rezervă și activi s'au cunoscut, s'au apropiat sufletește și s'au despărțit încrezători că la ceasul suprem se vor revedea ca vechi camarazi și colaboratori.

III.

Veniți într'o perioadă de intensă activitate și la unități cu efective suficiente pentru dezvoltarea unei temeinice pregătiri militare, ofițerul de rezervă și-a dat desigur seama de marile schimbări ce s'au ivit în structura oștirea noastră dela războiul încoace.

Nu mai suntem aceea armată din 1916 de-o omogenitate perfectă; pedeoparte nouile ținuturi prezintă deosebiri în ceea ce privește: limba, obiceiurile și firea soldatului, iar pedealtăparte un număr de minorități — în special orășeni, — împănază rândurile oștirea.

Prinurmă se cere ofițerului o adâncă cunoaștere a realităților, mult tact și răbdare pentru a dobândi dragostea și încrederea soldatului și a înlătura piedecile pricinuite de marile prefaceri ce au avut loc.

Astfel tânărul învățător, avocat, inginer etc. basarabean sau dobrogean, a putut vedea aspectul etnografic al unui ținut aflat tocmai la cealaltă frontieră a Țării și s'a putut convinge de nevoia pentru fiecare român de a-și cunoaște Țara în noua ei înfățișare.

Pentru un șef nu este un lucru din cele mai ușoare a putea vorbi omului în limba lui, a-i respecta obiceiurile și mai ales a te putea apropia sufletește de el.

Suntem convinși că foarte mulți ofițeri de rezervă reîntorși la căminurile și ocupațiunile lor, vor îndemna și pe alții să-și cunoască cât mai bine Țara așa cum este după reîntregire.

Atitudinea uneori destul de dârză a soldaților minoritari, în a-și apropia limba Țării, va oțeli desigur forța pentru lupta națională a tuturor ofițerilor.

Dar contactul ofițerilor de rezervă cu oștirea mai are un aspect.

Prin rândurile Armatei trecând întreg tineretul Țării, ei și-au putut da seama de toate primejdiile ce ne amenință în dezvoltarea noastră ca neam. Astfel: analfabetismul, tuberculoza, etc., cu un cuvânt toate bolile sociale care bântue și decimează populația noastră, în special pătura țărănească, toate absolut toate se oglindesc în adevăratul lor aspect în Armată.

Mergând la vetrele lor, nu ne îndoim că vor da la timp alarma, deschizând ochii celor în drept și arătându-le calea de urmat în acest domeniu.

Cum vedem, în afară de scopul pur profesional urmărit prin concentrări, acestea au poate un rol și mai mare din punct de vedere social, prilejuind contactul dintre diferitele pături sociale cu Armata.

Oștirea noastră a fost și va rămâne strâns legată de națiune; corpul ei de ofițeri activi n'a format niciodată o castă, ca în Germania de pildă ei, a avut întotdeauna legături și rădăcini adânci cu populația de bază a Țării, nu cu cea suprapusă. Prin urmare cine cunoaște Armata își cunoaște și Țara sub toate aspectele ei.

Ofițerii activi sunt convinși că cei de rezervă răspândindu-se din nou la ocupațiunile lor, vor duce cu ei ceva din sufletul acestei instituțiuni care lucrează încontinuu și în tăcere cu toate piedicile și greutățile pe cari le are la tot pasul.

IV.

Luând parte zi de zi la toate aplicațiunile alături de ofițerii de carieră, cei de rezervă pe lângă dobândirea cunoștințelor de specialitate, au mai putut verifica la fața locului materialul de care dispunem și mai ales acel ce ne lipsește.

Astfel și-au putut da seamă că mijloacele moderne și așa de nimicitoare ca: aviație, care de luptă, artilerie grea, gaze etc., pot nimici o întregă civilizație, chiar în decurs de câteva săptămâni numai dela intrarea în campanie. Fără ele orce războiu chiar de apărare, așa cum va fi al nostru, este o imposibilitate.

Oștirea însă nu poate și nu trebuie să ceară, în mod public, prea mult. Glasul ei ar putea fi auzit tocmai de acei ce nu trebuie să'l audă. Revine cetățenilor conștienți și în special masei ofițerilor de rezervă, care, a avut prilejul să trăiască în sânul ei, să devină propagandiști entuziaști ai dotărei oștirii cu tot materialul modern de care are nevoie.

În mijlocul materialismului ce stăpânește timpurile de azi, este nevoie de concursul luminat și rodnic al ofițerilor de rezervă, care să răspândească în păturile largi ale populației, curente prielnice înzestrării armatei în primul rând cu o aviație puternică și fabricată pe teritoriul național, a unei artilerii moderne, cât și a dotărei infanteriei noastre cu un armanent care să-i scutească perde riinurile.

În jurul Armatei să se strângă toate energiile, toate grijile, ea constituind temelia organizației noastre de Stat.

În această operă de luminare a masselor, rolul ofițerilor de rezervă este covârșitor mai ales că glasul celor activi ar putea să fie interpretat rău.

V.

La rândul nostru, pătrunși de rolul social al oștirii, de complexitatea cerințelor ce se cer unui adevărat ofițer de carieră, suntem totdeauna dornici de a avea legături cât mai strânse cu celelalte profesii cu care trebuie să ne împletim activitatea zilnic.

Când vedem câtă ură și câtă invidie se adună împotriva Neamului Românesc și cum prin luptele politice se risipesc zadarnic atâtea energii creatoare, cel puțin actualii și viitorii ofițeri de mâine să fim înfrățiți așa ca la orice primejdie să formăm acelaș trup cu acelaș suflet.

Maior C. GORGOS

absolvent al Școlii Superioare de Război.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Reorganizarea armatei franceze

În Camera franceză s'au desbătut legile militare, cari formează o tetralogie.

Prima parte, votată, regulează organizarea națiunii în timp de război; ea este acum la Senat.

Celelalte trei părți tratează despre reorganizarea armatei, despre recrutare și despre cadre.

S'a discutat reorganizarea armatei franceze.

Chiar dela începutul desbaterilor, un deputat bolșevist ceru amânarea. Moscova nu admite ca Franța să aibă o armată tare!

Moștirea de amânare a fost respinsă.

Totuș, și socialiștii nu au avut curajul de a lua partea Franței contra dușmanilor săi.

Discuția generală fiind deschisă, d. Maginot, fost ministru de război, prezintă o expunere tehnică a chestiunii, clară și cuprinzătoare, care este urmărită cu mare interes.

În primul rând, o repede privire asupra trecutului: după ce oratorul a făcut să se voteze serviciul de 18 luni și regruparea armatei în 32 divizii, trupele franceze se găseau într-o situație dificilă, provenită din cauza eforturilor formidabile ce le suportase.

În total, 61 divizii pentru 630 mii oameni, efectiv bugetar: unitățile erau scheletice și instrucția se făcea rău.

Reducându-se la jumătate numărul diviziilor și cu un sfert numărul efectivelor, se făcea reajustarea necesară, în măsura posibilității.

Armata franceză astfel regrupată, a permis a face față celor mai grele obligațiuni militare, ocuparea Ruhr-ului, apărarea Marocului și a Siriei. Organizarea care a dat astfel de rezultate nu merita

numai critici și cu atât mai puțin merita, prin faptul că, condițiunile cari au fost prevăzute pentru funcționarea sa, n'au fost îndeplinite.

Armata a fost lăsată să se dezorganizeze, neefectuându-se efortul necesar pentru a se accelera recrutarea militarilor de meserie și pentru a se aplica pe deplin serviciul de 18 luni.

În rezumat, legea nu a fost aplicată în spiritul în care a fost votată.

D. Maginot, a declarat următoarele :

„Trei proiecte sunt de față cari, câte trele, se sprijină pe principiul națiunii armate.

„Nu voi vorbi de contra-proiectul colonelului Fabry, de oarece autorul său gândește să-l retragă dacă obține ca proiectul guvernului să fie modificat, în sensul pe care-l dorește.

„Rămâne deci proiectul guvernului și cel Renaudel.

„Nici unul nu mă încântă, dar între amândouă dau preferință proiectului guvernului, de oarece face efortul de a da țării armata care, cu forme noi, rămâne în cadrul armatelor permanente, în timp ce proiectul Renaudel tinde a înlocui sistemul armatelor permanente, cu acel al milițiilor.

„Prietenii mei și cu mine, credem că, în starea actuală a Europei și lumii întregi, numai o armată permanentă poate asigura Franței o forță de care are nevoie“.

După o critică foarte strânsă a sistemului Renaudel, care prezintă între alte neajunsuri și acela de a furniza efective neîndesulătoare, fostul ministru de război, conchide în favoarea proiectului guvernului.

Bine înțeles, aduce obiecțiuni pe cari d. Senac, dealfel le-a semnalat în raportul său.

Spre exemplu, un număr de divizii prea ridicat, în raport cu numărul de oameni de cari dispune.

D. Maginot aprobă proiectul în ceea ce privește acoperirea :

„Cum să găsim rău, zice d-sa, ca în caz de nevoie să facem față necesității de a întări acoperirea, de oarece este bine hotărît, că niciodată nu vom face decât a ne apăra și că toți considerăm un război agresiv, drept o crimă.

„În rezumat, proiectul guvernului cu toate imperfecțiunile sale ne face impresia de a putea fi aplicat în condiții satisfăcătoare pentru siguranța statului, totuș cu condiția de a avea personalul civil și militar în număr suficient“.

„Universul“ Joi 9 Iunie 1927.

M. S. REGINA MARIA

ROMÂNCA

*Iși leagănă făptura ca ramul înflorit
Iși toarnă jar în suflet furîș când fi-a zâmbit,
La coasă când doinește odorului la sân
O binecuvintează mirezmele de fân.
Adună borangicul cu razele de sus
Ca păpădia 'n floare e galbenul pe fus.
De câteori o 'nneacă potopul de lumină
Ea pare întrupată din crini și din sulcină.
Iubire fără margini în pieptul ei încape —
Dar poate răsvrătită cu fiere să te-adape.*

VOLBURĂ FOIANĂ-NĂSTURĂȘ.

M. S. REGELE FERDINAND I.

Congresul U. O. R. la Iași

Ofițerii de rezervă din toate unghiurile țării, s'au strâns la Iași, în congres extraordinar. S'a văzut acolo atâta entuziasm, atâta iubire de patrie și tron, cum nu s'a văzut la nici una din adunările similare. La Iași au vibrat la fel suflete calde și inimi pline de românism. La Iași s'a văzut cum făuritorii *României-Mari*, nu-și consideră misiunea terminată, odată cu întregirea gra-

nițelor, — ci uniți ca și pe front — deacum înțeleg^{te} ei să lupte pentru consolidarea țării!

La Iași s'a manifestat pentru M. S. Regele și s'a discutat frumos și demn. La Iași a vibrat o singură simțire în toate sufletele ofițerilor de rezervă cari s'au arătat a fi un corp demn și luminat, de ale cărui servicii, are țara neapărat nevoie. — S'a insistat la Iași și asupra unor nevoi materiale, — cari trebuiesc neapărat satisfăcute — și aceasta pentru salvarea acelei demnități personale care prin actualul fel de viață este adânc jicnită. Intreaga presă a considerat drept eveniment congresul dela Iași.

E prea adevărat că ofițerii de rezervă formează puterea națională a țării. Cine ar putea simți mai mult pentru această Patrie mărită, decât acei cari au mărit-o prin sângele lor! Dela cine s'ar putea aștepta, cu adevărat, o regenerare a energiilor naționale, decât dela foștii luptători!

N'am bătut toba și n'am sunat din surle când am pus bază asociației noastre. Modești, dar conștienți de forța noastră, făcând zid împrejurul Tronului, ne urmăm calea de organizare în ordine și legalitate.

Tot ce-i sănătos în această țară, tot ce-i curat la suflet și idealist are loc bine hotărât în asociația noastră. Examenul nostru, pentru promovarea intereselor țării, s'a dat la Iași...

Const. S. Ghimpu.

Din ziarul Secției U. O. R. — Prahova.

Plutașii

Cum trec în jos pe apa ce spumegă în spume

Plutașii par'că 's oameni veniți din altă lume.

De unde vin cu doina pe buza lor în floare

Nu-i întrebați de casă, de inima ce-i doare.

Copii porniți din munte pe drum de val la vale

Iși caută norocul cu plutele pe cale.

În funduri de colibe ei au lăsat un dor

Și visuri mari de lacrimi pe sôrăcia lor.

Se duc, se 'ntorc și iarăși colindă pe cărare

Viața li-i ca valul de apă călătoare.

VOLBURA POIANĂ-NĂSTURĂȘ.

Fabula dezarmării

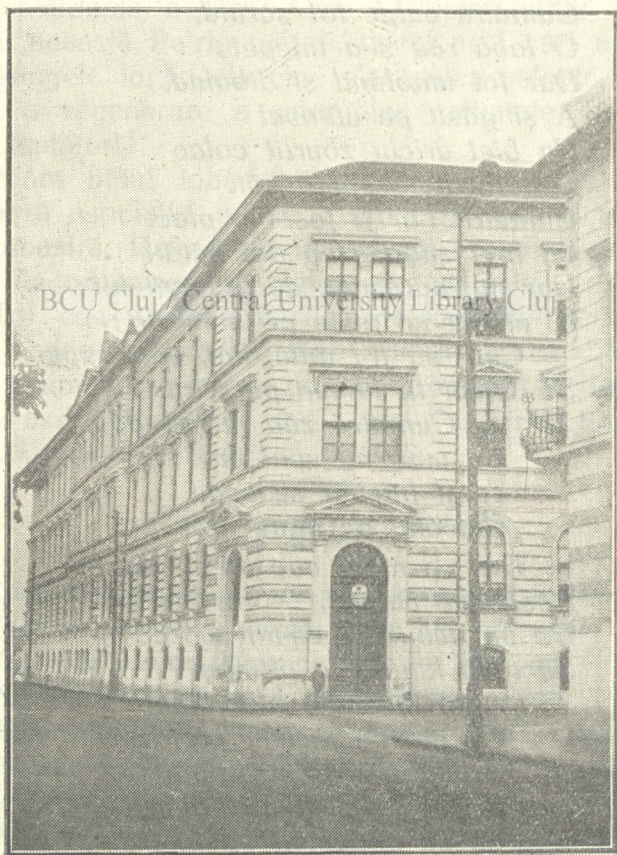
(Prelucrare după G. Janol).

*Cumătra vulpe tot sârind,
O labă rău și-a înșepat;
Dar tot umblând și dibuind,
A și găsit pe vinovat:
Un biet ariciu zburlit colac
Și ferecat în spinii săi.
Cumetrii i-ar fi fost pe plac,
Să mi-l znopească din bătăi,
Dar nu 'ndrăznea de ghimpii lui;
Și atunci se puse pe muștrări:
— Cum nu fi-i milă, hai, să-mi sput
Să 'nșepi tu lumea pe cărări?!
— Cumătră zău mă crede
Că vina nu sunt eu,
Te-ai înșepat se vede
Călcând pe mine greu
— Dar ce n'am voie să-mi petrec
Răspunse vulpea, — nu-i iertat
De un nebun și de-un zevzec
Să iasă lumea la plimbat?!
Apoi lăsând-o mai domol
Cu glasul-i meșter prefăcut,
Ariciului strâns mototol
Ii zise: n'ar fi mai plăcut
Să ne împăcăm odată frate,
Să ducem viața noastră 'n pace
Hai lasă-ți ghimpii la o parte
Să te sărut oricât îmi place.*

Atunci ariciul înțelept
Și cunoscând al ei sărut:

— Să-ți spun cumătră și eu drept:
La pace m'am gândit demult,
Și ca să pot și eu cu dor
Să te sărut, să te mângâiu,
Cumătră dragă, te implor:
Aruncă-ți colfii mai întâiu.

George Bota.

Liceul Emanuel Gojdu din Oradea

Constituirea „Legiunii Române“

La 1 Iunie 1927 s'a autentificat la Trib. Ilfov S. Notariat actul de constituire și statutul organic al „Legiunii Române“. De față au fost d-nii: general de divizie Traian Moșoiu, președintele Legiunii Române și general de divizie N. Rujinski, președintele Uniunii ofițerilor de rezervă; colonel O. Christescu, vicepreședinte, căpitan Ilie Gănescu, secretar general al Legiunii române; G. Dumitrescu, președintele Cercului militar al subofițerilor de rezervă; Eftimie Stănescu președinte și Florea Dumitrescu vice-președinte al soc. „Apărătorii Patriei“; Elie Buinea și Iuliu Ilincea din partea Casei Voluntarilor români din Siberia; Anghel Florea președinte și Alex. N. Oarie, vice-președinte al soc. „General Praporgescu“, a subofițerilor pensionari și d-nele Maria general Anastasiu, vicepreședintă și Victoria Voiculescu, secretară la Societatea secția auxiliară feminină română „F. I. D. A. C.“

A urmat o masă camaraderească, la restaurantul Iordache, unde s'au rostit cuvântări din cari a reeșit importanța acestei instituții și sentimentul de solidaritate și dragoste camaraderească, ce însufleștește pe reprezentanții fiecărei asociațiuni de luptători, membrii ai legiunii, pentru realizarea programului ei statutar adică:

a) De a întreține și desvolta sentimentul patriotic și legăturile sufletești între diferitele asociațiuni și membrii lor — ca element de ordine și disciplină — în jurul ideei de neam și tron, precum și de a ține o strânsă legătură cu camarazii activi în vederea apărării patriei.

b) De a creia și menține între asociațiile federale o legătură permanentă de relațiuni solidare pentru asistență, concurs și apărarea militară a membrilor lor.

c) De a înlesni realizarea scopurilor lor, în chestiunile ce interesează Asociațiile în mod general și chiar numai pe unele din ele, prin toate mijloacele : întruniri, congrese, publicațiuni, etc.

d) De a întreține cu organizațiile similare din străinătate raporturi permanente de legătură și informațiune pentru o cât mai rodnică orientare și o cât mai armonică conlucrare la scopurile ce interesează pacea lumii, progresul și civilizația umanității precum și interesele economice reciproce dintre acele asociații și asociațiile federale în Legiune.

e) De a lucra pentru cultul eroilor și a întreține cât mai strânse raporturi de conlucrare cu organizația cercetașilor, pentru a contribui astfel necontenit la cea mai armonică legătură între sufletul generațiilor de apărători ai Patriei din trecut, prezent și viitor.

În ședințele ce-au urmat, delegații au redactat statutul Legiunii, iar în ziua de 19 Ianuarie a. c., adunarea generală — formată din delegații asociațiilor menționate — a aprobat acel statut și s'a semnat actul ei constitutiv.

În acelaș timp adunarea a numit pentru primul an un consiliu general compus din următoarele persoane, reprezentând toate asociațiile federate: general șef de divizie C. Traian Moșoiu, președinte; general de divizie Nicolae Rujinski și Gheorghe Dumitrescu, vice-președinți; căpitan Ilie Gănescu, secretar general; Vasilie Iosub, casier; maior Nicolae Miculescu, Lt. Colonel Ovidiu Cristescu, G. C. Iarca, prof. dr. Victor Cădere, Ilie Bufnea, Anghel Florea, Alecu N. Darie, Constantin Voiculescu, Eftimie Stănescu, Constantin Grigorescu, Florea Dumitrescu, d-na Alexandrina Gr. Cantacuzino, d-na Victoria Voiculescu și doamna amiral Goandă, membri.

Ca censori activi adunarea a numit pe d-nii: căpitan Gh. Dimescu, colonel D. Limburg și Alex. Ștefănescu, iar ca censori supleanți pe d-nii: Vasile Tomescu, delegatul Casei Voluntarilor ardeleni ce se va desemna și d-na Elena General Dragalina.

În acelaș timp, consiliul general a desemnat din sânul său, un comitet de direcție compus din 11 membrii, între cari — în afară de cei 5 demnitari: președintele, cei doi vice-președinți, secretarul general și casierul, — figurează câte un delegat din fiecare asociațiune.

Adunarea generală anuală a Secției U. O. R. Bihor

Proces-Verbal

Dresat azi la 10 Aprilie 1927 orele 10³⁰ a m. în adunarea generală ordinară anuală a Secției Bihor din U. O. R., ținută în localul Cercului Militaro-Civil din Oradea, pe baza convocărei făcute la 24 Martie 1927.

Conform certificatului casierului membrii cotizanți sunt, — în număr de 54; prin urmare adunarea generală poate fi legal constituită cu un număr de 28 membri conform art. 27 din Statutele Uniunea Ofițerilor de Rezervă.

Constatându-se prezența în sală a unui număr de 37 membri, dintre cari au fost reprezentați prin împuternicire în scris un număr de 7 membri —,

D-l Președinte în baza constatărilor de mai sus declară constituită legal adunarea generală anuală a Uniunii Ofițerilor de Rezervă Secția Bihor.

D-l Președinte înainte de a trece la ordinea de zi, propune adunării generale trimiterea următoarei telegrame M. S. Regelui : „Uniunea Ofițerilor de rezervă Secția Bihor în adunarea sa anuală îndreaptă prea respectuos primul său gând și întregul său devotament către Marele nostru Căpitan și Rege urând M. Voastre o grabnică și deplină însănătoșare pentru a conduce ani îndelungași poporul român și țara întregită sub Augusta Voastră Domnie“.

Se trece la ordinea de zi. Primul punct este darea de seamă a Președintelui. D-l Președinte face cunoscut adunării generale începuturile grele cu care a luptat Secția Bihor. Cu toate acestea se poate vedea că din programul ce și l-a trasat Secția Bihor în anul trecut a afins unele rezultate frumoase și satisfăcătoare.

În ordinea internă: s'a mărit numărul de membri dela 54 la 80. D-l Președinte face un călduros apel către cei prezenți ca să facă propagandă pentru a se înscrie noui membri în Secția. Secția Bihor a scos un buletin în 2 numere, foarte apreciat în toate Secțiile noastre. S'a primit chiar scrisori de felicitări din mai multe părți. La 15 Ianuarie 1927 Secția a dat o serată dansantă împreună cu un concert radio la care s'a înregistrat un succes moral și material mulțumitor. D-l Președinte aduce mulțumiri tuturor membrilor cari i-au dat sprijinul în aranjarea balului și indeosebi D-lui R. Roman casierul secției. D-sa aduce apoi mulțumiri tuturor colaboratorilor cari au dat sprijin pentru scoaterea buletinului și celor cari au dat suprasolviri la buletinul secției cari deasemenea au contribuit la mărirea fondului editării buletinului secției.

D-l Președinte face cunoscut, adunării generale că în cursul luni Maiu proiectăm să facem o agapă comună.

În ordinea externă: d-l Președinte al secției a participat la Congresul F.I.D.A.C-ului la Varșovia unde a fost pentru a 4 oară raportorul Comisiunii I. Viitorul congres al Fidacului se va ținea la București în toamna anului curent. Secția Bihor va avea o misiune frumoasă de a primi delegațiile străine cari vor trece prin Oradea în drum spre București.

Secția noastră a trimis un delegat la congresul din Iași pe secretarul secției, dar din nefericire congresul s'a amânat. La Congresul din Iași s'a hotărât primirea Fidacului la București și punerea bazelor unei Legiuni române. Printre favorurile ce s'au obținut sunt: locuri la băi și reducere pe C. F. Franceze, în cazul când se călătorește în grup de cel puțin 10 membrii.

Dezideratele secției Bihor sunt: 1. În serviciile de Stat să fie preferați ofițerii de rezervă. 2. Reducerea pe C. F. R. pentru ofițerii cari au luat parte în război. 3. Reorganizarea serviciilor de aprovizionare și echipament ale armatei pentru a da unele avantagii și ofițerilor de rezervă, bună oară ca Statul să avanseze jumătate din prima de echipament; și restul de bani reprezentând costul echipamentului să se plătească în rate. 4. Posibilitatea de a ne ținea permanent la curent cu instrucția noastră tehnică.

În sfârșit D-l Președinte subliniază rolul esențial al U. O. R. care este unirea tuturor ofițerilor de rezervă pentru a reprezenta o adevărată forță morală, de ordine și de disciplină națională.

Se trece la al doilea punct din ordinea de zi care este raportul censorilor. D-l Dr. Nicolae Tatu censor, în conformitate cu art. 18 din statute face raport aducând la cunoștința adunării generale, că întreaga gestiune pe anul 1926 s'a constatat că este în regulă și cere adunării generale a da cuvenita descărcare comitetului pentru gestiunea anului 1926. Adunarea aprobă.

Se trece la al 3-lea și al 4-lea punct. Descărcarea comitetului de gestiunea din anul trecut și proiectul de buget pe anul 1927.

D-l casier Romulus Roman, face raport asupra gestiunii 1926 făcând cunoscut, adunării generale, că secția Bihor a încheiat anul bugetar la 31 Decembrie 1926 cu un sold de lei 4148. În conformitate cu art. din statute supune adunării generale un proiect de buget pe anul 1927 care se cifrează cu Lei 79.148 la venituri și cu Lei 76.400 la cheltuieli. Adunarea generală aprobă acest buget.

La al 5-lea punct din ordinea de zi d-l Nicolae Ionescu însărcinat în ședința 2-a extraordinară a Comitetului Secției Bihor, ținută la 7 Aprilie a. c. cu studierea statutelor, și propunerea de eventuale schimbări, — face propunere de a se modifica art. 28 din Statute în sensul următor:

„Dacă la prima adunare generală nu au fost prezenți jumătate plus unul din numărul membrilor în curent cu cotizațiile, adunarea se amână peste 8 zile când va avea loc cu orice număr de membrii ce se vor prezenta“. Aliniatul 2 rămâne.

Al 6-lea punct din ordinea de zi este demisia din comitet a d-lui Alfons Stamatopol, conform art. 9 alin. 3 din statute. Adunarea generală conform art. menționat aprobă dimisia din comitetul de conducere a d-lui Alfons Stamatopol. D-l Președinte propune ca membru în comitetul de conducere în locul d-lui Alfons Stamatopol pe d-l Feldureanu notar în comuna Diosig.

Se trece la punctul al 7-lea din ordinea de zi. Cooptarea a 3 membrii noi în comitetul de conducere. D-l Președinte cere adunării generale ca să delege comitetului dreptul pentru cooptarea celor 3 membrii. D-l N. Ionescu face propunerea ca adunarea generală extraordinară să confirme pe cei 3 membrii noi cooptați. La propunerea d-lui Aurel Catana, adunarea generală dă delegație comitetului pentru cooptarea a 3 membrii în comitetul de conducere.

Punctul 8. Alegerea a o treime din membrii comitetului de

conducere eșiți la sorți în ședința a doua extraordinară a comitetului secției în conformitate cu art. 29 din statute unde se prevede, că o treime din membrii comitetului se reînnoiesc. D-l Președinte aduce la cunoștința adunării generale, că membrii cari au eșit la sorți sunt: d-l Bogdan Ionescu, Iosif Stoianovici, Iulian Peter și Maximilian Laslău. Se procedează la alegere; se primesc 37 bulefine votate. Au întrunit d-l Pop M. Cornel un vot d-l Valeriu Popa un vot, d-l Constantin Urbeanu 2 voturi Aurel Catana 2 voturi, iar restul de voturi până la 37 adică 29 voturi au fost date celor 4 membri eșiți la sorți în ședința comitetului din 7 Aprilie a. c. Astfel adunarea generală aprobă re alegerea d-ilor Bogdan Ionescu, Iosif Stoianovici, Iulian Peter și Maximilian Laslău în comitetul de conducere.

Ședința se suspendă pentru 5 minute.

După cinci minute ședința se redeschide și se constată lipsa a 2 membrii. Intrucât printre membrii eșiți la sorți s'a aflat vicepreședintele d-l Iosif Stoianovici, d-l Președinte consultă adunarea asupra persoanelor, cari ar întruni consensul camaraziilor pentru această funcțiune; sunt desemnați d-l Iulian Peter cu 18 voturi, Iosif Stoianovici cu 12 voturi, Bogdan Ionescu cu 3 voturi, Aurel Catana cu 1 vot și Maximilian Laslău. Această votare este o indicație pentru comitetul județean în desemnarea vicepreședinților secției Bihor, conform art. 12.

În sfârșit adunarea generală hotărăște alegerea de censori conform art. 12 aliniatul final. Se aleg d-nii: Gh. Lupancea, Dr. Nicolae Tatu și Constantin Urbeanu.

La ultimul punct din ordinea de zi d-l Președinte aduce la cunoștința adunării generale congresul U. O. R. la București ce va avea loc în luna Maiu la 8, 9 și 10 invitând ca membrii s. c. ficii Bihor să participe în număr cât mai mare.

Ședința se ridică la orele 12³⁰.

Gestiunea pe anul 1926

Domnilor Membri,

Chestia bănească a secției Oradia în cursul anului 1926 adevădă dela înființare din luna Mai până la 31 Decembrie 1926, cuprinzând fondul pentru scoaterea buletinelor U. O. R. precum și fondul insignelor, se rezumă după cum urmează:

La încasări:

Lei 8.640. — reprezentând taxa de înscriere și cotizația a 54 membrii
à Lei 160 —
„ 7.700. — donațiuni pentru scoaterea Buletinelor.
„ 2.359. — din vânzarea buletinelor și regulamentelor.
Lei 18.699. — totalul încasărilor.

La cheltuieli:

Lei 10.000. — Tipografia Românească tipăritul a 500 bul. U. O. R. No. 1.
„ 900. — 10% din taxe și colizații la 50 membrii cuvenit Comite-
lului Central.
„ 2.850.50 registre, imprimate, sigilii.
„ 700.50 mărci la corespondență, telegrame etc
Lei 14.561. — totalul cheltuielilor,

rezultând astfel la 31 Decembrie 1926 sold în numerar Lei 4148. —

În ce privește cota parte din totalul încasărilor și restul cotizațiilor, va intra în gestiunea anului 1927.

În conformitate cu statutele, vă supunem un proiect de buget pe anul 1927, care se cifrează cu Lei 89.551. — la venituri și cu Lei 86.400. — la cheltuieli.

Gestiunea Bdei mai sus a fost verificată de către D-nii cenזורi ai secției Bihor.

Proiect de Buget pe anul 1927

V e n i t u r i :

Sold la 1 Ianuarie 1927	Lei 4.148. —
Cotizația membrilor (125 à 120. —)	„ 15.000. —
Donațiuni, Ofrande, Subvențiuni	„ 25.000. —
Serbări ocazionale, reprezentațiuni	„ 30.000. —
Neprevăzute	„ 5.000. —
<u>Total</u>	<u>Lei 79.148. —</u>

C h e l t u i e l i :

Fond de ajutor	Lei 10.000. —
Imprimate, anunțuri, abonamente, reviste etc.	„ 10.000. —
Onorariul încasatorului	„ 2.400. —
Cota partea centralei	„ 9.000. —
Spese de drum și întreținere a delegaților	„ 15.000. —
Scoaterea Buletinelor	„ 30.000. —
<u>Total</u>	<u>Lei 76.400. —</u>

Oradea, Aprilie 1927.

R. Roman
casier U. O. R. Oradia.

Noul Comandant al Div. 17-a Infanterie

— Plecând, d-l general Hanzu, a predat Comanda Diviziei 17-a d-lui General **Batâr Nicolae**.

— Noul comandant al garnizoanei Oradea este o figură cunoscută orădenilor noștri, întrucât d-l general Batâr încă din anul 1919 a pus piciorul pentru întâiaoară pe pământul bihorean, în calitate de comandant al Brigadei 17-a Artilerie.

Cunoscând personalitatea noului nostru șef încă din perioada de înființare și organizare a citatei unități militare în cadrul diviziei la comanda căreia a venit azi, — Comandamentul superior a făcut cea mai perfectă alegere recomandând numirea d-lui general Batâr în fruntea diviziei 17-a Inf., la întemeierea căreia în 1919 d-sa a lucrat cu cea mai desăvârșită competență alături de ceilalți comandanți superiori ai ei.

Fără a mai evidenția calitățile sale distinse de ordin pur militar dinaintea cași din timpul războiului, cari i-au adus răsplata noi comande, — ce apărea dealtfel și ca un drept câștigat al vrednicei sale; — fără a mai pomeni de activitatea desfășurată ca Comandant al artileriei Corpului VI Armată și un timp Comandant al Artileriei din întreaga Basarabie, vom arăta că pentru finiturile de frontieră numai asemenea comandanți militari trebuiesc să fie numiți. Aici există o situație specială din toate punctele de vedere, care trebuie în primul rând să fie înțeleasă atât din punct de vedere al intereselor superioare de stat și organizare militară, cât și din acela de ordin sufletesc. Stabilirea unei armonii desăvârșite între armată și populațiunea din preajma frontierelor, nu se poate înfiripa și menține decât printr'o activitate susținută cu tact și înțelegere superioară a împrejurărilor locale. Distincțiunea de nobil cavalier ce caracterizează din plin pe noul Comandant al

Diviziei 17-a dela Oradea — destinată a fi o unitate de sacrificii în momentele grave ce-ar surveni, — cași bogatele resurse ce isvorăsc dintr'un fond sufletesc specific rasei noastre formând patrimoniul individual al d-lui General Batâr, au determinat împrejurarea, — adesea foarte rară, — ca: ofițerii, trupa și populația ce l-au cunoscut aci în intervalul de timp dela 1919—1922 să-i păstreze cea mai afectuoasă amintire până în momentul când a revenit iarăși printre ei.

Bucuria ce-o au azi toți cei cari'l cunosc cași cei cari servesc fara sub ordinele lui, nu este oare cea mai mare răsplată dorită de „omul superior?“

Iată dece avem convingerea neșarmurită că noul comandant al importantei garnizoane, ce este Oradea, va determina o apropiere și mai mare a spiritului cetățenilor noștri în special minoritarii — de acela al instituției armatei noastre cași de ideia de stat românesc.

M. Chioveanu.

BCU Cluj *Adusul grâului* Library Cluj

*Se 'ntorc la vatră cară cu snopuri încercate
Cu pulbere de soare sunt toate 'nfăgurate.
N'auzi decât doinirea ce scârțâie la roată
Căci vesel e stăpânul, iar inima bogată.
Doi grei plāvani alături cu cozile cudalbe
Și învrâstași la frunte cu două pete albe
Cum vin pe drum de țară încerbuiși la coarne
Cu vârfurile parcă vor cerul să-l răstoarne.
Pe când trudit amurgul învăluie livada
Se 'nchide poarta 'n urmă și chiuie ograda.*

VOLBURĂ POIANĂ-NĂSTURĂȘ.

Informațiuni

Secția feminină română a F. I. D. A. C.-ului sub distinsa președinție a Doamnei Alexandrina Cantacuzino a desfășurat în cursul ultimului an o activitate admirabilă.

În special a avut mare succes organizarea unui concurs între școlarii de curs secundar relativ la scopurile pacifiste urmărite de Societatea Naționaliștilor și F. I. D. A. C.

Regretăm că din lipsa unei documentări mai precise, pe care o așteptăm — nu ne este posibil a da acum mai multe amănunte asupra acestui concurs, cece am fi făcut cu cea mai mare bucurie.

* * *

În urma unui acord intervenit între Comitetul Central și Comitetul Secției Ilfov, buletinul acestei Secții a încetat de a mai apare, fiind absorbit în buletinul centralei.

Buletinul Centralei este o oglindire generală a vieții Uniunii și D-l General Rujiński — iubitul nostru președinte — are un mare merit de a-i scoate chiar cu jertfe personale foarte însemnate. Rugăm pe camarazii noștri a se abona, în cât mai mare număr pentru a-i asigura apariția.

Dar cu această ocazie ne permitem a ruga pe camarazii din Secția Ilfov a reveni — întrucât au mijloacele necesare — asupra hotărârei de a nu edita o foaie sau un buletin al Secției Ilfov, care ar reproduce cași în trecut preocupările secției din Capitală și ar publica conferințele ținute sub auspiciile U. O. R., la care în nici un caz nu trebuie să se renunțe.

* * *

D-l General Hanzu — Comandantul Diviziei a 17-a — a fost înaintat General de Divizie și i s'a încredințat Comanda Corpului Vânătorilor de Munte.

Ne obișnuisem aici în Oradea cu figura demnă, cu manifestările calme de foarte bun român ale domnului General Hanzu, care este unul dintre cei mai calificați șefi ai armatei române.

Cu ocazia unui regretabil incident — provocat de informațiuni inexacte — întreg orașul românesc a manifestat sentimentele de stîmă și dragoste ce poartă acestui distins ofițer.

Cu această ocaziune Secția U. O. R. a votat următoarea moțiune:

„D-l Președinte face cunoscut, comitetului că în seara de 5 Mai o grupă de intelectuali români din loc au făcut o manifestare de simpatie D-lui General Hanzu. Comitetul ia act cu bucurie despre faptul că D-l președinte

a vorbit in numele secției la aceasta manifestare, și se solidarizează cu manifestanții, desavuând complect toate cele ce s'au scris la adresă D-lui General Hanzu". Ședința din 6 Maiu 1927.

Noi urăm noului Comandant al Vânătorilor de Munte succes deplin in cariera sa, asigurându-l ori unde de stima și încrederea noastră.

* * *

Regimentul 5 Roșiori „Împăratul Niculaie al II-lea“, de sub comanda eminentului său Colonel N. *Mihăilescu*, după o intensivă pregătire a recruților anului 1927, a organizat în ziua de 29 Iunie un concurs hipic cu alergări, și exerciții pe câmpul de instrucție al garnizoanei locale.

Vioiciunea și siguranța călăreților, ținuta lor ireproșabilă, starea bună a cailor — cu toate mijloacele reduse ce stau la dispoziția Regimentului, dovedesc sîrguința plină de merit a corpului ofiteresc din acest regiment de elită, pentru care noi camarazii din rezervă le aducem toate felicitările.

* * *

În cursul lunei curente regimentele de Infanterie 85 și 86 din garnizoană au lucrat cu multă intensitate la instruirea recruților, precum și a rezerviștilor — ofițeri și trupă — concentrați.

* * *

După cum s'a făcut cunoscut prin circulara noastră No. /927, ofițerii din rezerva armatei se bucură de un număr de locuri de băi, în aceleași condițiuni ca și ofițerii activi.

Până acuma, din partea secției noastre a fost recomandat d-l Moșoiu S-II, de rezervă, singurul care a cerut să se bucure de aceste avantajii

* * *

Recomandăm tuturor camarazilor să se aboneze la interesanta revistă ilustrată „F. I. D. A. C.“ publicată la Paris în limba franceză și engleză, care conține articole și diverse informații privind viața foștilor luptători de pretutindeni; în fiecare număr sunt ilustrațiuni splendid reproduse.

Revista „F. I. D. A. C.“ nu trebuie să lipsească de pe masa nici unui fost luptător. Abonamentul anual pentru 12 numere costă numai 100 lei. Depuneți banii la Casierul nostru, care îi va trimite la Paris — și în schimb veți primi revista.

* * *

Aducem pe această cale viile noastre mulțumiri domnului G. *Tulbure* fost Primar al Municipiului Oradea pentru solicitudinea arătată Secției U. O. R., și buletinului nostru, acordându-ne o subvenție de 8000 lei.

* * *

Lista suprasolvirilor pentru balul U. O. R. din 15 Ianuarie 1927:

D-l Prefect J. Jacob	Lei	1000.—
„ Dr. Nicolae Zigre	„	500.—
„ Dr. Teodor Roxin	„	500.—
„ Dr. Aurel Lăzar	„	300.—
„ Dr. Victor Filip	„	200.—
„ Colonel A. Negulescu	„	500.—
„ Dr. Ioan Jacob	„	500.—

Banca Românească	Lei	500.—
„ Marmorosch, Blank & Co.	„	1000.—
„ Generală a Țării Rom.	„	500.—
„ Timișiana	„	1000.—
„ Bihoreana	„	1000.—
„ Agrară	„	500.—
„ de Scont	„	750.—
„ Anglo	„	500.—
„ de Credit	„	500.—
„ Fuzionată	„	1000.—
„ Gen. de Credit Ungară	„	1000.—
Cassa de Păstrare	„	1000.—
„ „ „ Civilă	„	500.—
„ „ „ a jud Bihor	„	1000.—
D-l Julian Peter (5 bilete)	„	1000.—
„ Lupancea Gheorghe (3 bil.)	„	600.—
„ V. Dragomir	„	200.—
„ N. Jonescu	„	200.—
„ Laslău Maximilian (5 bil.)	„	500.—
„ Ștefan Pop (4 bilete)	„	400.—
„ inginer J. Stoianovici (5 bil.)	„	500.—
„ Victor Stănescu (5 bil.)	„	500.—
„ Ștefan Ciuntu	„	500.—
„ Colonel Bengliu	„	200.—
N. N.	„	1000.—
Hala Comercială din Oradea	„	4000.—

Comitetul U. O. R. Secția Bihor aduce viile sale mulțumiri tuturor persoanelor de mai sus, cari au contribuit prin obolul la progresul și la realizarea scopurilor naționale ale Uniunii Ofițerilor de Rezervă.

* * *

Toți membrii Secției U. O. R. Bihor sunt rugați a se pune la curent cu plata cotizațiilor pe anul 1927.

Să nu uităm că pe lângă solidaritatea morală este nevoie și de aceia materială pentru a putea exista.

Cotizația este 120 lei anual.

* * *

Camarazi, — ofițeri de rezervă și în retragere — faceți-vă datoria din timp de pace, înscrieți-vă cu toții sub cutele steagului U. O. R.! Uniunea noastră stă sub înaltul patronaj al M. S. Regelui; nici un ofițer din rezerva armatei nu trebuie să lipsească din rândurile noastre!

Unirea noastră este forța și succesul U. O. R.

... Veniți cu toții în rândurile Uniunii Ofițerilor de rezervă și în retragere!

Tipografia și Libr. Românească
Oradea

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prețul unui exemplar Lei 30.—